

{youtube}LF-IPgyfku8{/youtube}

"Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim!" (Kol 3, 1-2).

Poštovane redovnice i redovnici, vjeroučiteljice i vjeroučitelji, bogoslovi i sjemeništarcu, subraćo svećenici, drage sestre i braćo!

Uskrs je! Slavimo veliko otajstvo Isusove pobjede nad smrću, nad zlom, nad grijehom, nad beznađem. Slaveći Kristovo uskrsnuće, spominjemo se starozavjetne Pashe, kad je Bog svojom snagom izbavio izraelski narod iz egipatskog ropstva. Ta starozavjetna Pasha simbol je kršćanskog Vazma, simbol Kristove Pashe, ostvarena u pravom žrtvenom Jaganjcu, koji odnosi i oduzima grijeha svijeta. Uskrsnuli Isus uvijek je živ ovdje među nama i čini nas dionicima svoje pobjede nad grijehom, nad smrću, nad zlom i združuje nas u svoju pobjedu, daruje nam svoj božanski život: omogućuje nam da učinimo svoju osobnu Pashu, izlazak, prijelaz svakoga od nas iz grijeha u milost, iz zla u dobro, iz smrti u život. Zato je Uskrs blagdan života. Onog života koji počinje u majčinoj utrobi, a nastavlja se u vječnosti u zajedništvu s Kristom uskrsnim.

Uskrs je! Čestitamo jedni drugima činjenicu što je Isus uskrsnuo iz groba. Čestitamo i zato što vjerujemo da ćemo i mi s Njim suuskrsnuti iz groba našeg beznađa jer u uskrsnuću Isusa Krista „nam je dana nada, pouzdana nada, zahvaljujući kojoj se možemo lakše nositi sa sadašnjošću“ (Spe Salvi 1). Uskrs se stoga ne može čestitati ako ta uskrsna nada nije vidljiva u našim životima, ako se ne vidi da smo suuskrsnuli s Kristom, da težimo za onim što je gore, a ne za zemaljskim. U tom su slučaju naše uskrsne čestitke tek običaj, a nisu iskrena želja da se i onima koje susrećemo i kojima čestitamo dogodi Uskrs, da i oni iziđu iz beznađa svojih grobova, susretnu se s Kristom uskrsnim i zajedno s nama pronađu nadu koja će ih potaknuti da teže za onim što je gore, gdje Krist sjedi s desna Bogu, a ne za zemaljskim.

Ovoga bismo trebali biti svjesni osobito u Godini Caritasa. Godina Caritasa je poziv na usklađivanje riječi i života s uskrsnim čestitkama. Ona je poziv da onu ljubav koju navješćujemo i koja je imala svoj vrhunac u vazmenom otajstvu muke, smrti i uskrsnuća, djelatnom ljubavlju radosno posvjedočimo onima kojima čestitamo, ali i svima drugima, osobito onima kojima je potrebna naša ljubav, onima koji se, premda se dogodio Uskrs, i dalje muče pod križem nepravde, neimaštine, nezaposlenost, odbačenosti, zaboravljenosti, obespravljenosti, neshvaćanja, bolesti, beznada... Tad će naše uskrsne čestitke prestati biti tek lijep običaj, a postat će iskrena želja da Onoga kojega smo upoznali i susreli i otajstvo s kojim smo se sami upoznali i u koje smo povjerovali, radosno podijelimo s drugima, kako bi i oni povjerovali u Isusa Krista i njegovo uskrsnuće, ali i našu ljudsku mogućnost da suuskrsnemo zajedno s njime i, zajedno s nama, mogli postati, riječima i životom, svjedoci te istine. Sa željom da naše uskrsno čestitanje zaista bude slavlje vjere koja je po djelatnoj ljubavi vidljiva u našim kršćanskim životima, svima želim sretan i blagoslovljen Uskrs!

† Mate Uzinić,
dubrovački biskup